

Hradec Králové lze už od 19. století považovat za skutečné "město škol".

Prozřetelnost vedoucích činitelů města připravila vhodné podmínky pro rozvoj základního i středního stupně vzdělání. Postupně se vystavěly prostorné školní budovy, jež poskytovaly důstojné zázemí pro kvalitní výuku. I S tímto potenciálem Hradec vstupoval do nové éry svého vývoje v časech první republiky, jež přinesly významný urbanistický i hospodářský rozkvět. Ne nadarmo se město v onom údobí nazývá "salómem republiky".

Ve 20. letech 20. století ve městě či jeho nejbližším okolí fungovala mateřská škola, chlapecká, dívčí a smíšená obecná škola a rovněž chlapecká a dívčí měšťanka. Střednímu školství se věnovala dvě gymnázia, reálka, učitelský ústav, obchodní akademie, dále zde působil teologický ústav seminář, odborná škola pro ženská povolání, Ústav učitelek domácích nauk, průmyslová škola, odborná koželužská škola, rolnická škola v Kuklenách, hospodyňská škola ve Stěžerách a obvodní odborné školy pro živnosti (např. mechanicko-technické, oděvní, potravní.. .atd.).²

Narodila jsem se a celý svůj dosavadní život jsem strávila v Hradci Králové.

Jeho bohatá historie mne ovlivňovala od dětství, a tak mi přišlo zcela přirozené, věnovat se hlouběji jeho dějinám. Z předešlých řádků vyplývá, že školství hrálo a do dnešních dnů stále hraje neopomenutelnou roli v životě města. To je tedy důvod, proč se tématickým okruhem mé bakalářské práce staly právě školy. Uzavření vysokých škol v listopadu 1939 znamenalo pro studenty v tehdejším protektorátu nejen zmaření dalšího odborného vzdělání, nýbrž také přeměrovalo pozornost okupačních orgánů právě ke střednímu školství, jelikož zdejší pedagogické sbory tvořené vysokoškolsky vzdělanými kantory měly velký podíl na formování mládeže. Zjevný byl rovněž úmysl maximálně zredukovat řady budoucí inteligence, která se po zastavení výuky na akademické půdě rekrutovala právě ve středoškolském studentstvu.